

Jeg gaaer fra disse Punkter, der fuldkommen egne sig til at omtales i den rolige og beviisførende Tone, som passer sig til en Budgetforhandling, over til det Forslag, jeg tillod mig at optage, efterat det var frafaldet af den ærede Rigsdagsmand, der oprindeligt har stillet det. Naar jeg udhæver, at de tidligere Punkter egnede sig til at omtales i den rolige og meget dagligdags Tone, som jeg har benyttet, mener jeg ikke, at det Forslag, som jeg nu gaaer over til, paa nogen Maade vil berøre Noget, der er lidenskabeligt og heftigt, men det staaer paa en ganske anden Maade i Berørelse med Følelsen end de foregaaende Punkter og uindrager sig ganske anderledes den strenge Beregning og Godtgjørelse af Sagens Nødvendighed, som kunde gjøres gjeldende for eller imod de foregaaende Poster. Der er her appelleret til den Erkjendelse, der i Almindelighed og med Hensyn til de enkelte Personligheder, der, selv om disse ikke nævnes, dog bekjendt nok staae bagved, maa have dannet sig for en saadan Indstilling og bragt den i Form. Jeg har ikke selv villet stille et saadant Forslag, fordi jeg var bange for at bringe et Forslag af den Art første Gang frem paa en Tid, da Omstændighederne kunne lægge Hindringer i Veien for den Følelse, som til andre Tider ganske vist vilde gøre sig gjældende hos den danske Rigsdag; men efterat dette Forslag er kommet frem, troer jeg ikke, at jeg bør lade det falde. Jeg har ogsaa havt Betænkelighed ved, om det første Forslag af denne Art, der ikke blot gaaer ud paa bestemte og varige Understøttelser, men tillige gaaer ud paa højere Beløb end sædvanligt, burde udgaae fra Ministeren, eller om han ikke burde overlade til Andre at udtale det; idetmindste vilde jeg i alle Tilfælde forsikre mig om, at Stemmningen derfor i en ikke ringe Grad var tilfiede, førend jeg traadte frem med en saadan Indstilling. Der handles under det Forslag, som nu af mig er optaget, saavel om at lade den Understøttelse, som en Digter deels har oppebaaret indtil videre, og deels efter en af mig udvirket Resolution oppebærer for 2 Aar med et lignende Beløb, med det samme Beløb af 500 Rbd. gaae over til at blive livsvarig, som om at lade 2 andre Beløb gaae over til

at blive livsvarige, og det med en saadan Forhøielse, som gaaer ud over, hvad det hidtil har været almindeligt at give af denne Conto som livsvarig Understøttelse. Der handles her om tre Digtere, som ikke længer kunne betragtes som haabefulde Begyndere, men hvis Fortjenester af den danske Literatur strække sig gennem en lang Række af Aar, hvis Børn allerede nu ere gaaede over til vore Børn som en Arv, de modtage fra den Slægt, der er voret op med os selv. Der tales om Digtere, i Særdeleshed to, som gennem et stort Antal af herlige Børn have næret Folkets Sands for Skjønhed og tillige styrket Folkets Følelse og Kraft, — om Digtere, der selv i de sidste Aar have vidst at nære denne Sands og fastholde Interessen for deres Børn, medens man kaldtes til saa mange andre Forhold i det praktiske Liv. Spørgsmaalet er nu, om disse Digtere skulle sikres saaledes, at hvad de hidtil have modtaget i Understøttelse bliver til en Belønning for, hvad de allerede have gjort, hvorved man ikke længer holder Afregning med, hvad de for Fremtiden gjøre; dernæst er Spørgsmaalet, om Bevillingen skal forhøies saaledes, at disse Digtere derved ere sikrede en Existens, der, sjøndt tarvelig, dog ved hvad der kan komme til ved deres Børn kan tilfredsstille Mænd i de Aar, hvor Ungdommens lette Sind efterhaanden viger, og hvor ogsaa Digteren trænger til at udhvile i Familielivet. Spørgsmaalet er altsaa, om det danske Folkething ikke blot i Almindelighed vedkjender sig, herom nærer jeg iøvrigt ikke den mindste Tvivl, men vedkjender sig saa stærkt, at det i disse to vanskelige Aar vil lade det gaae over til Virkelighed, at den Digter, der i Sandhed udfolter nye Skjønheder og giver Nationen en ny og sand Nydelse, har Krav paa, at hans Existens sikres, og om Folkethinget troer, at de Digtere, hvormi her er Tale, have dette Krav for sig i Særdeleshed. Jeg troer, at Folkethinget vil besvare disse to Spørgsmaal bekræftende, og at det derfor vil indrømme den faste og forhøiede Understøttelse, som er bleven bragt i Forslag for disse Mænd, om end ogsaa Navnene ikke gaae over i selve Finantsloven.

Tscherning: Førend jeg gaaer ind paa